

בבית המשפט העליון בירושלים

בש"פ 4285/02

בפני: כבוד השופט א' ריבלין

העורר: באסל אמארה (סעיד)

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בנצרת בב"ש 1934/02 מיום
13.5.2002 שניתנה על ידי כבוד השופטת נחמה מוניץ

תאריך הישיבה: יח' בסיון שס"ב (29.5.2002)

בשם העורר: עו"ד דקואר ג'מיל

בשם המשיבה: עו"ד אריה פטר

החלטה

העורר עומד לדין בבית המשפט השלום בנצרת בעבירה של תמיכה בארגון טרוריסטי. על פי הכתוב בכתב האישום השתתף העורר ביום 3.3.2002 בהפגנה לציון "יום האדמה" בכפר כנא; במהלך ההפגנה הניף העורר את תמונתו של מנהיג החיזבאללה חסן נסראללה. עוד נאמר בכתב האישום, כי העורר נוהג לאסוף גזרי עיתונות ובהם תמונות של מחבלים מתאבדים, תמונות של ראשי ארגוני טרור, ובהם אוסאמה בן-לאדן; כמו-כן נוהג הוא לגזור ולשמור לעצמו תמונות של הוצאה להורג של מי שנחשד בשיתוף פעולה עם ישראל. בכך - נאמר בכתב האישום - עשה העורר מעשה שיש בו הזדהות עם ארגון טרוריסטי "וזאת במקום ציבורי ובאופן שאנשים הנמצאים במקום ציבורי יוכלו לראות גילוי זה".

תחילה ביקשה המדינה להורות על מעצרו עד תום משפטו. לאחר מכן באו הצדדים לכלל הסכמה כי

העורר ישוחרר בתנאי שלא יצא מפתח בית אביו. אולם כעבור מספר ימים נתבטלה, כנראה, אותה הסכמה.

בית משפט השלום דן מחדש בבקשת המדינה והחליט כי קמה עילת מעצר בשל החשש שהעורר יסכן את בטחון הציבור ויגשים, הלכה למעשה, את המטרות שהוא מזדהה עמן. עם זאת, קבע בית המשפט, כי ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך חלופית, לאמור שחרורו של העורר לבית אביו בתנאי שלא יצא מפתח הבית בכל שעות היממה.

בית המשפט המחוזי דחה את הערעור שהגיש העורר על ההחלטה וציין את החשש לשלום הציבור מהתנהגותו של העורר. בית המשפט גם ציין, כי המועד לשמיעת ההוכחות במשפטו של העורר קרוב.

כנגד החלטה זו מכוון הערר.

העורר טוען כי לא מתקיימת עילת מעצר וכי לא הוכחה מסוכנותו ומציין כי איסוף תמונות המחבלים ותלייתן על קיר חדרו אין בהן כדי להוות עבירה. העבירה המיוחסת לו בכתב האישום כשלעצמה, כך הוא טוען, אינה מלמדת על חשש למסוכנות.

נראה כי אכן כתב האישום אינו מייחס לעורר עבירה בשל עצם איסוף תמונותיהם של מנהיגי טרור; העבירה המיוחסת לו נוגעת לביטוי הפומבי שנתן העורר להזדהותו עם ארגוני טרור. בשלב זה גם יקשה לקבוע הנחות באשר לאפשרות שהעורר יעבור מאמונה - להסתה, או מדיבור - למעשה, במועד קרוב. יחד עם זאת בנסיבות המקרה כולן ובהתחשב במועד בו קבוע המשפט לשמיעת ההוכחות, לא שוכנעתי כי נפל פגם, באיזון שערך בית המשפט קמא, המצדיק התערבות בהחלטתו בשלב זה. מאליו יובן כי אם יתארך המשפט הרבה מעבר לצפוי, יוכל העורר לפנות לבית המשפט השלום בבקשה לעיון מחדש בהחלטה.

הערר נדחה.

ניתנה היום, א' בתמוז תשס"ב (11.6.2002).

ש ו פ ט

העתק מתאים למקור P03.02042850 / אמ
נוסח זה כפוף לשינויי עריכה וניסוח.
רשם

בבית המשפט העליון פועל מרכז מידע, טל' 02-6750444
בית המשפט פתוח להערות והצעות: pniot@supreme.court.gov.il
לבתי המשפט אתר באינטרנט: www.court.gov.il

